

10.

Pastýřská služba ve sboru

Prohlášení Studijního odboru Rady CB k pastorálce kazatelů konané

9.-11.10.2000 v Trutnově

Pastorální konference kazatelů navazovala na téma „**Církev slouží Bohu modlitbami, chválami a vyznáváním**“. Toto téma bylo určeno podle čtyřleté pracovní vize Rady CB, která se opírá o text ze Sk 4,42-47. Přítomní kazatelé i se svými manželkami se zabývali pastýřskou službou, a to ve dvou rovinách: Jednak jsme si připomněli Boží pastýřskou službu, kterou přijímáme, na níž jsme závislí, a která nás inspiruje. A dále jsme podrobněji hovořili o naší vzájemné pastýřské službě, za níž neseme v našich sborech odpovědnost.

Jako zvlášť aktuální se ukázaly zejména následující podněty z referátů a diskusí:

1. Je pastorec důležitá?

Pastýřská služba úzce **navazuje na misijní práci** církve. Při zachování důrazu na misií nechceme opomenout pastorační práci, protože působí i jako prevence ve věci zdraví Kristova těla.

Zdravý duchovní život **každého věřícího** člověka je závislý na přiměřené pastýřské péči. Uvědomujeme si, že v našem okolí i v církvi navíc přibývá těch, kteří pastýřskou službu církve **naléhavě potřebují**: lidí všelijak zraněných, lidí s chudým sociálním zázemím, nedostatečně biblicky orientovaných apod. Této situaci chceme vyjít vstříc.

2. Kdo je pastýřem?

Boží lid **potřebuje lidské pastýře**. Pastýřský vztah mezi bratry a sestrami ve sboru je konkrétním projevem Boží pastýřské péče. Uvědomujeme si, že je neodpovědné této službě se zříkat či ji pomíjet.

Jako kazatelé jsme si znovu uvědomili svou odpovědnost praktické pastorační péče o členy sboru. Pastýřský úkol však **není pouze pro kazatele**. Chceme vyučovat v našich sborech, že je to přinejmenším odpovědnost starších sboru (1Pt 5,1-7) a v určitém smyslu každého věřícího. Pastýřsky působí klima ve sboru, do něhož svou zbožností, odpovědným životem a vztahem s druhými přispívá každý úd církve.

Pán Bůh vybavuje určité lidi **zvláštním darem pastorec**, který pravděpodobně velmi úzce souvisí s darem učitelským (Ef 4,11-13). Chceme se učit tyto dary rozpoznávat a povzbuzovat k jejich využívání.

3. Jak pastýřskou službu konáme?

Rozpoznáváme a chceme rozvíjet **rozmanité způsoby služby**, v nichž se pastýřská služba děje: systematické biblické vyučování, vyučování nově obrácených, přípravu na manželství, práci s dětmi, péči o rodiny, různé aktivity, při nichž je sbor spolu, výchovu nových pracovníků ve sboru. Chceme se učit pastýřsky sloužit nemocným: sdílet s nimi

jejich trápení a těžké otázky. Chceme se učit povzbuzovat jejich naději a doprovázet je věrně a laskavě.

4. Vztah pastorače a psychoterapie

Pastorace musí respektovat přirozené zákonitosti vnitřního života člověka a využívá poznatků psychologie. Pastýřskou službu, která vede k životu v duchu Písma, však nelze nahradit psychoterapií, která vede ke zdravému životu. Chceme se učit **spolupracovat s psychoterapeuty**, pokud se to v jednotlivých případech ukáže jako nutné a možné. Jejich pomoc je třeba zvažovat zejména tehdy, když narazíme při pastorači na neobvyklé problémy, nápadně intenzivní potíže, výrazně sníženou kvalitu života nebo na problémy, které na naši službu nereagují. Respektujeme psychologii a psychoterapii jako odbornosti, které si Pán Bůh může použít k uzdravení člověka.

Studijní odbor Rady Církve bratrské, 31. října 2000